

til afløsning af delt finansiering.

Juni 1998: Det indgår i kommuneaftalerne – dvs. aftalerne mellem regeringen og de kommunale organisationer om kommunernes og amtskommunernes økonomi - at der skal nedsættes et udvalg under Socialministeriet, der skal forberede en finansieringsreform på det sociale område med udgangspunkt i grundtakstmodellen.

December 1998: Opgavekommissionen afgiver sin rapport, hvori det anbefales at indføre en grundtakstmodel på det sociale område.

Repræsentanterne fra regeringspartierne - S og RV - samt CD, KrF, K, V, DF og FrP tilslutter sig forslaget. Repræsentanterne fra SF og EL kan ikke støtte forslaget.

Maj 1999: Socialministeriets udvalg om den delte finansiering på det sociale område afslutter sit arbejde, og i konklusionen udtrykkes principiel enighed om grundtakstmodellen, skønt visse spørgsmål – fortrinsvis vedrørende takstniveaet – endnu savner afklaring.

Juni 1999: Det indgår i kommuneaftalerne, at finansieringsreformen gennemføres. Der opnås enighed om visitationsproceduren og taksterne på børn- og ungeområdet, og det aftales, at Indenrigsministeriets Finansieringsudvalg skal belyse forslagets byrdefordelmæssige konsekvenser.

Oktober 1999: KL og ARF opnår enighed om blandt andet visitationsmodel og takster på voksenområdet.

November 1999: Regeringen indgår finanslovsaftale med K og CD, hvori det hedder, at »parterne er enige om, at grundtakstmodellen gennemføres i overensstemmelse med kommuneaftalerne og de aftalte takster for dag- og døgntilbud til voksne i det efterfølgende forhandlingsresultat mellem de kommunale organisationer«.

September 2000: Grundtakstudvalget afgiver rapport til regeringen.

Regeringen nedsætter i marts 2000 Grundtakststudvalget med henblik på at vurdere konsekvenserne af forslaget om overgang til grundtakstfinansiering på det sociale område. Baggrunden for dette udvalg er den skitse til et lovforslag om at indføre grundtakstfinansiering, som i januar 2000 sendes til høring hos Kommunernes Landsforening, Amtrådsforeningen, De Samvirkende Invalideorganisationer, Børnesagens Fællesråd, Socialpædagogernes Landsforbund og Dansk Socialrådgiverforening.

De kommunale organisationer finder bl.a., at lovskitsen på en række punkter kunne suppleres med yderligere beskrivelser af formål med og indhold af

det nye finansieringssystem. De øvrige organisationer udtrykker i deres respektive høringsvar bekymring for konsekvenserne ved at gennemføre grundtakstfinansiering efter skitsen til lovudkastet.

Grundtakststudvalget behandler bl.a. spørgsmål om samarbejdet mellem kommuner og amtskommuner, hensynet til borgernes retssikkerhed, kvaliteten af tilbuddene, og hvordan udviklingen på området bør følges og evalueres efter finansieringsreformen.

Grundtakststudvalget anbefaler i sin rapport fra september 2000, at finansieringsreformen ledsages af en række supplerende forslag, som der er enighed om vil indebære en forøget kvalitet og udvikling på området. Disse forslag fra Grundtakststudvalget er medtaget i dette lovforslag.

3. Principper og hensyn bag grundtakstmodellen

Grundtakstmodellen bygger på et princip om, at hver myndighed selv afholder omkostningerne for de tilbud, som de sætter i gang. Dette ansvarsprincip gælder i dag i serviceloven, fx når det drejer sig om udgifter til personer over 67 år samt til dagtilbud for børn. Kommunerne afholder således selv alle udgifter til ældre – personer over 67 år - fx hjemmehjælp, plejehjem m.v. Også udgifterne til almindelige pasningstilbud til børn er en 100 pct. kommunal udgift. På disse områder har kommunerne således både ansvaret for indsatsen og forpligtelsen til at finansiere denne fuldt ud.

Med grundtakstmodellen udbredes dette ansvarsprincip til de områder, hvor der hidtil har været delt finansiering. Udgangspunktet er herefter, at hver myndighed - kommune eller amtskommune - selv afholder udgifterne for de tilbud, som de sætter i værk.

På voksenområdet medfører finansieringsreformen fx, at udgifterne til kommunale støttetilbud til voksne i eget hjem ikke længere skal deles mellem kommunen og amtskommunen, men afholdes fuldt ud af kommunen. På børn- og ungeområdet vil fx kommunens udgifter til forebyggende foranstaltninger for børn og unge for fremtiden blive afholdt fuldt ud af kommunen, hvor udgifterne efter gældende regler deles med amtskommunen.

Området med delt finansiering er kendetegnet ved, at der for en række typer af foranstaltninger er omfattende muligheder for substitution, fx kan det for en række brugere være relevant både at tilbyde amtskommunale døgninstitutioner og kommunale tilbud. For at opnå økonomisk neutralitet indgår det derfor i grundtakstmodellen, at kommunen skal betale en grundtakst – dog højst de faktiske udgifter – når den benytter et amtskommunalt tilbud eller et tilbud, som kunne være et alternativ til et amtskommunalt tilbud.